

Enhorabona als que han blanquejat Vox

«L'extrema dreta comença a guanyar quan se la normalitza, quan se la tracta com una opció política més»

Si algú es pot apuntar una clara victòria aquesta nit -tot i que en escriure això l'escrutini és encara parcial-, és Vox. Per vèncer, a l'extrema dreta no li cal guanyar les eleccions, ni tan sols arribar al poder pactant amb altres forces. Tampoc haver com a mínim duplicat -com sembla prou segur que passarà- el nombre d'escons: abans de conèixer-se els resultats d'avui, el partit d'Abascal ja havia triomfat.

Els darrers mesos, la centralitat política i mediàtica de l'Estat espanyol ha contribuït activament a normalitzar Vox (i no ho han fet només PP i Ciutadans pactant-hi). Ho vam notar ja abans de les eleccions de l'abril -però almenys, llavors hi va haver debat pel fet que participessin als debats electorals, cosa que aquest cop no ha aixecat ni polseguera. L'extrema dreta comença a guanyar quan se la normalitza, quan se la tracta com una opció política més, quan aconseguix arrossegar el marc del debat públic cap als seus postulats, quan fa semblar moderats els altres partits de dreta, tal i com apuntava magistralment Alba Sidera a Mèdia.cat. Enhorabona als premiats, doncs.

Periodistes i mitjans que avui fan escarafalls pel creixement de l'extrema dreta han contribuït activament a blanquejar-la. En lloc d'evitar comprar-li l'agenda temàtica, han parlat dia i nit de migracions i menors no acompanyats; en lloc de confrontar els seus líders amb temes amb què tenen poc discurs, els han blanquejat en entrevistes disteses -vegi's Abascal a 'El Hormiguero' fa un mes; en lloc de contrastar les seves declaracions, sovint els han fet d'altaveus acrítics -també cal recordar les vegades que sinistres representants de l'extrema dreta han ocupat una butaca al FAQS de TV3.

Enlloc d'investigar qui finança i qui promou l'extrema dreta, han culpats l'independentisme del seu auge i s'han quedat tan amples. Un periodista de la revista satírica Mongolia igualava dues portades protagonitzades per Quim Torra i Abascal. Epresident en funcions Pedro Sánchez, però també el líder d'Izquierda Unida Alberto Garzón, parlaven de Vox i la CUP com a "extrems de la polarització política". La progressia espanyola suspèn en antifeixisme. L'independentisme sempre és un enemic més rendible a combatre.

Aquest vespre, Vox ha negat l'accés a periodistes de mitjans que considera no afins i alguns han posat el crit al cel. Com a mínim, una d'El País i una de la Cadena Ser han explicat a Twitter que s'han quedat fora de l'acte de seguiment electoral de la formació. El partit havia avisat que impediria entrar també reporters d'altres mitjans, desafiant la Junta Electoral Central, que va instar el partit a deixar de vetar periodistes. Els mateixos sectors que han minimitzat les agressions de l'extrema dreta a periodistes -també les protagonitzades per la policia-, ara han considerat això un atac imperdonable a la llibertat d'expressió.

És tard, però encara hi ha coses que el periodisme 'mainstream' hauria de fer. Dir extrema dreta i feixistes quan toqui (ni "nostàlgics", ni "ciutadans amb banderes", ni altres apel·latius que hem vist als mitjans). Preguntar-los per temes fora del seu discurs habitual i posar-los contra les cordes. I entendre d'una vegada que, si el periodisme es creu el seu paper de garant de la democràcia, ha d'abandonar definitivament aquest pretès i interessat escut d'"objectivitat" per comprometre's activament en l'antifeixisme.